

Forsl. t. L. angaaende Foranst. mod Oldenborrer.

det heromhandlede Unde nødvendige Midler i Forslag, og man har derfor udarbejdet det foreliggende Lovforslag, om hvis enkelte Bestemmelser Følgende skal bemærkes:

ad §§ 1 og 2.

Naar der er Grund til at vente, at Oldenborrer ville fremkomme i større Mængde i en eller anden Del af Landet, skal ifølge det her foreslaaede en almindelig Indsamling saavel af Oldenborrer som af deres Larver kunne anordnes af Indenrigsministeriet. At Gjemmemførelsen af et saadant Paabud, selvfølgelig under Tilsyn af Regeringens Organer, Amtmændene, er paalagt de kommunale Bestyrelser, der repræsenterer de i Sagen nærmest Interesserede, turde være i sin Orden, og om der end herved vil paaføres de nævnte Bestyrelser en Del Bepær, ville Vanskelighederne dog neppe blive i nogen særdeles Grad overvældende, idet det sikkert vil være let for Bestyrelserne at skaffe sig den til Indsamlingen fornødne Arbejdskraft, naar de kun sættes i Stand til at vederlægge samme med en efter Forholdene passende Betaling. — At Sværkættelsen af en saadan Foranstaltning medfører Indgreb paa det private Eiendomsomraade, vil jo være uundgaeligt, men skjønnes ej heller at være forbundet med nogen Betænkelse, idet det med Frie kan fordres, at den Private bringer et saadant Offer, naar det gælder om at forebygge en Almenfare, hvortil kommer, at det ifølge Bestemmelserne i § 2 vil staae i enhver Eiers eller Brugerz Magt ialtfald for den væsentligste Del at friggjøre sig for Ubehageligheden og Ulemperne ved, at Fremmede betræde hans Eiendom, idet han kan paatage sig selv at besørge Indsamlingen, i hvilket Tilfælde han kun vil have at finde sig i det Offentliges Tilsyn med, at Indsamlingen sker paa hans Eiendom ved det Offentliges Foranstaltning, naar han ikke selv vil foretage den; en Bødestraf af fra 10—100 Kr. har man antaget i saa Henseende at være passende.

Det er en Selvfølge, at der, saafremt der maatte blive paaført den Private nogen Skade ved det Offentliges Betræden af hans Eiendom, herfor vil tilkomme ham Erstatning, og der er derfor i Lovforslagets § 2 sidste Stykke optaget Bestemmelser, der sigte til at faae Staden hurtigst muligt kon-

Forelagte Lovforslag m. m.

stateret og Erstatningskrævet i det Hele afgjort paa en saa let og lidet omstændelig Maade som muligt.

ad § 3

Ved Ministeriets Foranstaltning maatte der meddeles de kommunale Bestyrelser en Veiledning om, hvorledes der nærmere vil være at forholde med og i Anledning af Indsamlingen, saasom om Tiden paa Dagen, da den rettest bør finde Sted, om Indsamlingsmaaden, Tilintetgjørelsesmaaden, Behandlingen og Anvendelsen af det Indsamlede m. V.

ad § 4.

Størrelsen af den Betaling, der bliver at erlægge til de af de kommunale Bestyrelser antagne Indsamlere ved Afleveringen af det Samlede vil meget kunne bero paa de stedlige Forholds Bestaendighed og lader sig derfor ikke hensigtsmæssigt fastsætte i Loven. Naar det derfor er foreslaaet overladt de stedlige kommunale Bestyrelser at tage Bestemmelse herom, maa der, imidlertid dog havez nogen Sikkerhed for, at Betalingen paa den ene Side ikke fastsættes saa lavt, at dygtige og paalidelige Indsamlere ikke kunne ventes at ville melde sig, hvorved den hele Foranstaltning let vilde kunne blive illusorisk, og paa den anden Side ej heller uforholdsmæssigt høit, til unødigt Tab ikke alene for den stedlige Kommunekasse men ogsaa for de andre Kasser, der skulle deltage i Udgifternes Afholdelse. Det er derfor foreslaaet, at den af Sognekommunerne tagne Bestemmelse om Betalingens Størrelse skal være underkastet en vis Kontrol af Amtsraadet, hvilket iøvrigt ogsaa kun er en Anvendelse af de almindelige Regler om den overordnede kommunale Bestyrelses Tilsyn med de stedlige Kommunerz Økonomi. Paa lignende Maade maatte der forholdes med Vederlaget til de i § 3 ommeldte Mænd; dette Vederlag vil naturligvis kunne ansættes til en bestemt Sum, men man har dog troet, at der kunde være Anledning til i selve Loven at give et Bink om, at ogsaa en anden Betalingsmaade kunde vælges, nemlig i Forhold til de afleverede Kvantiteter, hvilket mulig i flere Tilfælde vilde være at foretrække.

ad § 5.

Som ovenfor i de indledende Bemærkninger berørt, følges for Tiden den Regel, at Statskassen godtgjør Halvdelen af de Beløb, der ere medgaaede til den frivilligt